

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967.

9 MAI 1967.

PROJET DE LOI

modifiant le régime des taxes assimilées au timbre
et ratifiant des arrêtés royaux relatifs à la taxe
de luxe.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi qui est soumis à vos délibérations tend à réaliser trois mesures dans le domaine des taxes assimilées au timbre. La première se rapporte à l'importation de certaines marchandises qui bénéficient d'une franchise des droits d'entrée, la deuxième est relative au régime d'exonération de taxe établi au profit des forces des Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord, la troisième enfin concerne les modifications apportées par arrêtés royaux à la nomenclature des objets soumis à la taxe de luxe.

On trouvera ci-dessous un commentaire des différents articles du projet.

Articles 1 et 2.

En vertu des pouvoirs qui lui sont conférés par les Dispositions préliminaires du Tarif des droits d'entrée (v. § 28, lettre h), le Ministre des Finances accorde la franchise des droits d'entrée pour les marchandises qu'il désigne et qui, eu égard à leur nature ou à leur destination, peuvent être considérées comme étant sans importance pour le trafic commercial.

Ces marchandises sont énumérées à l'article 44 de l'arrêté ministériel du 17 février 1960 réglant les franchises en matière de droits d'entrée. Dans la liste de ces marchandises figurent entre autres certains documents de propagande touristique, des formules de documents officiels pour les transports internationaux de marchandises, des marchandises destinées à être distribuées gratuitement ou consommées dans les expositions, foires ou salons, des objets de caractère personnel, tels que les décorations et les films ou photographies d'amateur.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967.

9 MEI 1967.

WETSONTWERP

tot wijziging van het stelsel der met het zegel
gelijkgestelde taksen en tot bekrachtiging van de
koninklijke besluiten betreffende de weeldetaks.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat U hierbij wordt onderworpen, voorziet in drie maatregelen op het stuk van de met het zegel gelijkgestelde taksen. De eerste van die maatregelen betreft de invoer van bepaalde goederen die van invoerrecht vrijgesteld zijn, de tweede wijzigt het stelsel van vrijstelling van taks ten voordele van de krijgsmachten van de bij het Noord-Atlantisch Verdrag aangesloten Staten, de derde heeft betrekking op de wijzigingen die bij koninklijke besluiten zijn aangebracht in de nomenclatuur van de met weeldetaks belastbare voorwerpen.

Hieronder volgt enige toelichting bij de verschillende artikelen van het ontwerp.

Artikelen 1 en 2.

Krachtens de bevoegdheid hem toegekend door de Inleidende bepalingen van het Tarief van invoerrechten (z. § 28, letter h), verleent de Minister van Financiën vrijstelling van invoerrecht voor de door hem aangewezen goederen die door hun aard of bestemming geacht kunnen worden voor het handelsverkeer van geen betekenis te zijn.

Die goederen zijn opgesomd in artikel 44 van het ministerieel besluit van 17 februari 1960 tot regeling van de vrijstellingen inzake invoerrecht. In de lijst ervan komen onder meer voor bepaalde drukwerken voor toeristische propaganda, formulieren van officiële documenten voor het internationaal goederenvervoer, goederen bestemd om op allerlei tentoonstellingen verbruikt of kosteloos uitgedeeld te worden, voorwerpen van persoonlijke aard, zoals decoraties, amateurfilms en amateurfoto's.

Il n'existe aucune disposition légale qui permette au Ministre des Finances d'accorder l'exonération de la taxe de transmission ou de la taxe de luxe en ce qui concerne l'importation de ces marchandises. C'est là une lacune qu'il importe de combler.

C'est pourquoi les articles 1 et 2 du projet tendent à donner au Ministre des Finances le pouvoir d'accorder cette exonération, aux conditions qu'il fixe.

Articles 3 et 5.

La Convention du 19 juin 1951 entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord, sur le statut de leurs forces, approuvée par la loi du 9 janvier 1953 (*Moniteur belge* du 15 mars 1953), exempte de tous droits et taxes l'importation en Belgique de marchandises à destination de ces forces. D'autre part, la loi du 24 mars 1959 (*Moniteur belge* du 11 mai 1959) accorde l'exemption des taxes de transmission, de facture et de luxe pour les livraisons faites de l'intérieur du territoire belge aux dites forces.

Par contre, aucune disposition légale ne prévoit l'exemption de la taxe de facture sur les contrats d'entreprises, ni de la taxe sur les locations mobilières et les transports pour les prestations exécutées pour le compte de ces forces.

Il s'indique d'étendre l'exemption à ces deux taxes. Comme des travaux et des transports ont été exécutés depuis le début de l'année 1966 par des firmes belges pour le compte de ces forces, il se recommande aussi de rendre la mesure applicable aux prestations effectuées depuis le 1er janvier 1966. Tel est l'objet des articles 3 et 5 du projet de loi.

Article 4.

L'article 4 tend à la ratification, conformément aux alinéas 2 et 3 de l'article 84 du Code des taxes assimilées au timbre, des dispositions suivantes qui ont modifié l'article 179 du Règlement général sur les mêmes taxes, contenant la nomenclature des objets assujettis à la taxe de luxe :

- a) L'article 14 de l'arrêté royal du 8 avril 1965;
- b) L'article 18 de l'arrêté royal du 13 avril 1965;
- c) L'article 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965;
- d) L'article 10 de l'arrêté royal du 27 décembre 1965;
- e) L'article 19 de l'arrêté royal du 28 mars 1966.

On trouvera ci-après un bref exposé des modifications intervenues.

L'article 14, lettres A et B, de l'arrêté royal du 8 avril 1965, qui modifie les rubriques I et VI du tableau A de l'article 179 du Règlement général sur les taxes assimilées au timbre, est une simple adaptation du texte de ces rubriques pour le mettre en concordance avec les articles 8 et 9 de la loi du 22 mars 1965, qui a étendu l'application de la taxe de luxe aux donations d'objets désignés comme articles de luxe.

L'article 18 de l'arrêté royal du 13 avril 1965 modifie la rubrique VII du tableau A, et les rubriques VII et XIV du tableau B du dit article 179.

La disposition figurant sous la lettre A de cet article 18 soumet à la taxe du luxe de 16 p.c. (actuellement 18 p.c.),

Geen enkele wettelijke bepaling stelt de Minister van Financiën in staat de invoer van die goederen vrij te stellen van de overdrachtaks of de weeldetaks. Dat is een leemte die moet worden aangevuld.

Daarom beogen de artikelen 1 en 2 van het ontwerp aan de Minister van Financiën de bevoegdheid te verlenen deze vrijstelling toe te staan onder de door hem te bepalen voorwaarden.

Artikelen 3 en 5.

Krachtens de Overeenkomst van 19 juni 1951 tussen de bij het Noord-Atlantisch Verdrag aangesloten Staten, betreffende de rechtspositie van hun krijgsmachten, goedgekeurd bij de wet van 9 januari 1953 (*Belgisch Staatsblad* van 15 maart 1953), geldt vrijstelling van alle rechten en taksen voor de goederen die ter bestemming van die krijgsmachten in België worden ingevoerd. Verder verleent de wet van 24 maart 1959 (*Belgisch Staatsblad* van 11 mei 1959) vrijstelling van overdracht-, factuur- en weeldetaks voor de leveringen die hier te lande aan de genoemde krijgsmachten worden verricht.

Geen enkele wettelijke bepaling daarentegen voorziet in vrijstelling van de factuurtaks op de werkaannemingscontracten of van de taks op de roerende verhueringen en op het vervoer voor de prestaties uitgevoerd voor rekening van die krijgsmachten.

Het is aangewezen de vrijstelling uit te breiden tot deze twee taksen. Aangezien Belgische ondernemingen sedert het begin van 1966 voor rekening van die krijgsmachten werken uitvoeren en vervoer verrichten, verdient het aanbeveling de maatregel toepasselijk te maken op de prestaties verricht sinds 1 januari 1966. Dat is het doel van de artikelen 3 en 5 van het wetsontwerp.

Artikel 4

Artikel 4 strekt tot bekrachtiging, overeenkomstig het tweede en het derde lid van artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen, van de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 179 van de Algemene Verordening op die taksen, houdende nomenclatuur van de met weeldetaks belastbare voorwerpen :

- a) Artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 april 1965;
- b) Artikel 18 van het koninklijk besluit van 13 april 1965;
- c) Artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965;
- d) Artikel 10 van het koninklijk besluit van 27 december 1965;
- e) Artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 maart 1966.

Hierna volgt een beknopte toelichting bij die bepalingen.

Artikel 14, letters A en B, van het koninklijk besluit van 8 april 1965, dat de rubrieken I en VI van tabel A van artikel 179 van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen wijzigt, past de tekst van deze rubrieken eenvoudig aan om hem in overeenstemming te brengen met de artikelen 8 en 9 van de wet van 22 maart 1965, welke de toepassing van de weeldetaks heeft uitgebreid tot de schenkingen van als weeldeartikelen aangewezen voorwerpen.

Artikel 18 van het koninklijk besluit van 13 april 1965 wijzigt rubriek VII van tabel A en de rubrieken VII en XIV van tabel B van het genoemd artikel 179.

De bepaling die voorkomt in letter A van dat artikel 18 onderwerpt aan de weeldetaks van 16 pct. (thans 18 pct.)

lors de l'acquisition par un usager, toutes les remorques pour le camping, quelles que soient leur structure et leurs dimensions, c'est-à-dire, en fait, toutes les remorques qui sont rangées sous la position 87.14 B II a 2, du Tarif des droits d'entrée.

La même disposition soumet également à la taxe de luxe de 16 p.c. (actuellement 18 p.c.), lors de l'acquisition par l'usager, les véhicules à moteur pour compétitions sportives ou pour l'amusement des enfants, qui étaient auparavant considérés comme des jouets soumis à la taxe de luxe de 16 p.c. à la source. Cette mesure a permis d'unifier le régime applicable aux pièces détachées des véhicules automobiles.

La disposition faisant l'objet de la lettre B de l'article 18 de l'arrêté royal du 13 avril 1965 étend aux acquisitions, par les usagers, de moteurs pour yachts, bateaux et canots de plaisance, le régime de la taxe de luxe de 16 p.c. (actuellement 20 p.c.) applicable à ces embarcations. Ces moteurs étaient acquis le plus souvent séparément des embarcations pour échapper à toute taxe. Les moteurs pour les bateaux servant au transport en commun, tout comme ces bateaux d'ailleurs, restent exonérés de la taxe de luxe.

L'article 18, lettre C, de l'arrêté royal du 13 avril 1965 remplace la rubrique VII du tableau B de l'article 179 du Règlement général sur les taxes assimilées au timbre, qui vise les jeux et les articles de sport, par une nouvelle rubrique dont le texte est mieux adapté à la nomenclature douanière.

L'article 18, lettre D, de l'arrêté royal du 13 avril 1965, établit une base de calcul et un mode de paiement uniformes de la taxe de luxe, en ce qui concerne les envois à des succursales de vente au détail et les ventes consenties à des particuliers, de pelleteries brutes, apprêtées ou confectionnées.

L'article 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 soustrait à la taxe de luxe les tracteurs routiers, les véhicules automobiles servant au transport de marchandises ou au transport en commun de personnes, les remorques pour ces véhicules, ainsi que les châssis et carrosseries desdits véhicules et remorques. Ces moyens de transport sont soumis à une taxe de transmission forfaitaire de 13 p.c. (actuellement 15 p.c.) par l'article 4 du même arrêté.

L'article 10 de l'arrêté royal du 27 décembre 1965 modifie l'article 179, alinéa 1er, du Règlement général, pour tenir compte des taux de la taxe de luxe établis par l'article 1er, § 3, de la loi du 27 décembre 1965.

L'article 19 de l'arrêté royal du 28 mars 1966 modifie les rubriques VIII, X et XII du tableau B de l'article 179 du Règlement général.

La disposition reprise sous la lettre A de cet article ne comporte aucune extension de la liste des objets soumis à la taxe de luxe par la susdite rubrique VIII. Elle a simplement pour but de préciser, dans le sens de la terminologie douanière, les matières dans lesquelles doivent être fabriqués les objets désignés dans cette rubrique, pour être soumis à la taxe de luxe.

La disposition qui fait l'objet de la lettre B dudit article 19 adapte au tarif douanier la désignation des objets visés à la rubrique X du tableau B de l'article 179. La même disposition soumet au régime de la taxe de luxe notamment les appareils ou objets suivants : les sélecteurs de programmes pour installations de télévision; les appareils mixtes d'enregistrement et de reproduction du son (magnétophones); les bandes magnétiques enregistrées pour ces appareils; les amplificateurs; les ensembles de pièces destinés au montage des sélecteurs de programmes ou des appareils de radio, de télévision ou de reproduction du son, sans

bij verkrijging door een gebruiker, alle kampeerwagens, ongeacht de structuur en de afmetingen ervan, dit zijn in feite alle aanhangwagens welke ingedeeld zijn bij post 87.14 B II a 2, van het Tarief van invoerrechten.

Bij dezelfde bepalingen worden motorvoertuigen voor sportwedstrijden of voor het vermaak van kinderen, die vroeger aangezien werden als spellen belastbaar met de weeldetaks van 16 pct. bij de bron, onderworpen aan de weeldetaks van 16 pct. (thans 18 pct.) bij verkrijging door een gebruiker. Deze maatregel heeft het mogelijk gemaakt voor losse stukken van autovoertuigen een eenvoudige regeling in te voeren.

Bij letter B van artikel 18 van het koninklijk besluit van 13 april 1965 worden motoren voor jachten, plezierboten of -schuitjes onderworpen aan de weeldetaks van 16 pct. (thans 20 pct.) bij verkrijging door een gebruiker, waarmee voordien reeds die vaartuigen zelf belastbaar waren. De genoemde motoren werden meestal, om aan iedere taks te ontsnappen, afzonderlijk van de vaartuigen verkregen. Motoren voor boten dienstig tot gemeenschappelijk vervoer blijven, evenals deze boten overigens, van weeldetaks vrijgesteld.

Artikel 18, letter C, van het koninklijk besluit van 13 april 1965 vervangt rubriek VII van tabel B van artikel 179 van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen (spellen en sporttuigen) door een nieuwe tekst die beter aangepast is aan de douanenomenclatuur.

Artikel 18, letter D, van het koninklijk besluit van 13 april 1965 uniformeert de maatstaf van heffing en de wijze van betaling van de weeldetaks die voor onbereide en bereide pelterijen en voor bontwerk verschuldigd is bij zending naar filialen voor detailverkoop en bij verkoop aan particulieren.

Artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965 onttrekt aan de weeldetaks wegtractors, automobielen voor goederenvervoer of voor gemeenschappelijk personenvervoer, aanhangwagens voor deze voertuigen, alsmede chassis en carrosserieën voor die voertuigen en aanhangwagens. Deze vervoermiddelen worden door artikel 4 van hetzelfde besluit onderworpen aan een forfaitaire overdrachtstaks van 13 pct. (thans 15 pct.).

Artikel 10 van het koninklijk besluit van 27 december 1965 brengt in artikel 179, eerste lid, van de Algemene Verordening de percentages van de weeldetaks in overeenstemming met het bepaalde in artikel 1, § 3, van de wet van 27 december 1965.

Artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 maart 1966 wijzigt de rubrieken VIII, X en XII van tabel B van artikel 179 van de Algemene Verordening.

De bepaling voorkomend in letter A van dat artikel bevat geen enkele uitbreiding van de lijst der voorwerpen die krachtens de genoemde rubriek VIII aan de weeldetaks onderworpen zijn. Zij heeft eenvoudig tot doel, overeenkomstig de douaneterminologie, nader de stof te bepalen waarvan de in die rubriek vermelde voorwerpen moeten vervaardigd zijn om met de weeldetaks belastbaar te zijn.

De in letter B van het genoemd artikel 19 opgenomen bepaling wijzigt de nomenclatuur van de voorwerpen bedoeld in rubriek X van tabel B van artikel 179, om ze aan te passen aan het douanetarief. Diezelfde bepaling onderwerpt inzonderheid de volgende toestellen en voorwerpen aan het stelsel van de weeldetaks : programmakiezers voor televisiedistributie; gecombineerde opname- en weergavetoestellen (magnetofonen); voor die toestellen bestemde magnetische banden waarop geluid is opgenomen; versterkers; stellen bestaande uit stukken nodig voor het monteren van programmakiezers, van radio- en televisietoestellen of

distinguer selon que ces ensembles comprennent ou non toutes les pièces nécessaires au fonctionnement de l'appareil ou selon qu'ils se composent de pièces assemblées ou de pièces soit simplement groupées, soit présentées sous un même conditionnement.

La disposition faisant l'objet de la lettre C dudit article 19 ajoute à la nomenclature des objets désignés comme objets d'ornement par la rubrique XII, quelques objets qui étaient auparavant soumis à la taxe de transmission ordinaire et dont le caractère ornemental est prédominant. Il s'agit des thermomètres, des baromètres, des hygromètres et des psychromètres d'appartement, des principaux accessoires de foyers ouverts et des foyers factices, ainsi que des fleurs, feuillages et fruits artificiels et leurs parties et des articles confectionnés au moyen de fleurs, feuillages et fruits artificiels.

Le Ministre des Finances,

van toestellen voor geluidswaergave, zonder onderscheid naargelang deze stellen al dan niet alle stukken bevatten die voor de werking van het toestel noodzakelijk zijn, of naargelang zij bestaan uit samengevoegde stukken of uit stukken welke hetzij eenvoudig gegroepeerd zijn, hetzij in een zelfde verpakking worden aangeboden.

De bepaling uitgevaardigd bij letter C van het bovengenoemd artikel 19 voegt aan de nomenclatuur van de siervoorwerpen bedoeld in rubriek XII, enkele voorwerpen toe die vroeger onderworpen waren aan de gewone overdrachtaks en waarvan het versierend karakter overheersend is. Het gaat om thermometers, barometers, hygrometers en psychrometers voor appartementen, het voornaamste toebehoren van open haarden en kunsthaarden, alsmede kunstbloemen, kunstloofwerk, kunstvruchten en delen daarvan, en artikelen van kunstbloemen, van kunstloofwerk en van kunstvruchten.

De Minister van Financiën,

R. HENRION.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 14 février 1967, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif aux taxes assimilées au timbre », a donné le 1er mars 1967 l'avis suivant :

L'intitulé suivant est proposé :

« Projet de loi modifiant le régime des taxes assimilées au timbre et ratifiant des arrêtés royaux relatifs à la taxe de luxe. »

Article 1er.

Plutôt que de compléter par un 4e l'article 25 du Code des taxes assimilées au timbre, il conviendrait d'insérer la disposition nouvelle sous un littéra d à la fin du 1er, qui traite des cas d'importation.

Selon l'exposé des motifs, l'intention du Gouvernement est de jumer une exonération de la taxe de transmission ou de la taxe de luxe avec la franchise des droits d'entrée dont jouissent des marchandises de peu d'importance.

Cette intention devrait être traduite dans le texte.

Compte tenu des observations ci-dessus, il est proposé de rédiger l'article 1er du projet comme suit :

« Article 1er. — L'article 25, 1er, du Code des taxes assimilées au timbre, modifié par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939 et par la loi du 22 mars 1965, est complété comme suit :

» d) des marchandises qui, eu égard à leur nature ou à leur destination, peuvent être considérées comme étant sans importance pour le trafic commercial et jouissent de l'exemption des droits d'entrée. Le Ministre des Finances... (la suite comme au projet) ... »

..

Le projet reste en défaut d'exempter de la taxe de luxe les marchandises visées ainsi que l'exposé des motifs en exprime l'intention.

Pour réaliser cette intention, il conviendrait de compléter les références inscrites dans l'article 95, alinéa 1er, du même Code.

Article 2.

La méthode du numérotage par exposant est de mauvaise technique, son emploi est de nature à entraîner des erreurs et doit être évité lorsqu'il est possible de recourir à un autre système.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 14e februari 1967 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende de met het zegel gelijkgestelde taksen », heeft de 1° maart 1967 het volgend advies gegeven :

Voorgesteld wordt, het opschrift als volgt te lezen :

« Ontwerp van wet tot wijziging van het stelsel der met het zegel gelijkgestelde taksen en tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten betreffende de weeldetaks. »

Artikel 1.

In p'aats van artikel 25 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen aan te vullen met een 4^e, voege men de nieuwe bepaling onder een letter d in aan het slot van 1°, dat betrekking heeft op de invoer.

Volgens de memorie van toelichting bedoelt de Regering een vrijstelling van de overdrachtaks of van de weeldetaks te doen samengaan met de vrijstelling van invoerrechten voor goederen van weinig betekenis.

Die bedoeling zou in de tekst tot uiting moeten komen.

Daarom wordt voorgesteld, artikel 1 van het ontwerp als volgt te lezen :

« Artikel 1. — Artikel 25, 1°, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939 en bij de wet van 22 maart 1965, wordt aangevuld als volgt :

» d) van goederen die door hun aard of bestemming geacht kunnen worden voor het handelsverkeer van geen betekenis te zijn, en vrijgesteld zijn van invoerrechten. De Minister van Financiën... (voorts zoals in het ontwerp) ... »

..

Het ontwerp stelt de bewuste goederen niet vrij van de weeldetaks, wat volgens de memorie van toelichting toch de bedoeling is.

Daartoe behoren de verwijzingen in artikel 95, eerste lid, van hetzelfde Wetboek te worden aangevuld.

Artikel 2.

Het is geen goede techniek met exponenten te nummeren, want daardoor kunnen vergissingen ontstaan. Waar het mogelijk is, moet met een ander systeem worden gewerkt.

Cet article 2 introduit une nouvelle disposition dans la loi du 24 mars 1959 qui ne comporte que trois articles et qui n'a jamais été modifiée.

Plutôt que de recourir au numérotage d'articles à l'aide d'un exposant, il conviendrait d'insérer dans cette loi un article 1er bis rédigé comme suit :

« Article 2. — Un article 1er bis rédigé comme suit est inséré dans la loi du 24 mars 1959 concernant le régime applicable aux fournitures faites aux forces des Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord :

« Article 1er bis. — ... (comme au projet) ... »

Article 3.

L'article 84 du Code des taxes assimilées au timbre dispose :

« Il est établi une taxe de 13 ou de 16 p.c. sur la transmission, à titre onéreux, des objets qui, à raison de leur nature ou de leur prix, seront désignés comme articles de luxe par des arrêtés royaux.

» Ces arrêtés seront soumis à la ratification législative immédiate si les Chambres sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session; ils resteront applicables jusqu'à la mise en vigueur de la loi statuant sur leur ratification.

» La même procédure sera suivie pour les modifications à apporter au classement dans la suite ».

En exécution de l'alinéa 1er dudit article, la nomenclature des articles de luxe a été modifiée par les arrêtés royaux des 8 avril, 13 avril, 22 novembre, 27 décembre 1965 et 28 mars 1966.

L'article 3 du projet a pour objet la ratification de ces dispositions, conformément aux alinéas 2 et 3 de l'article 84 précité.

Depuis lors, la nomenclature des marchandises soumises à la taxe de luxe a été modifiée par les arrêtés royaux du 7 décembre 1966 (*Moniteur belge* du 9 décembre 1966) et du 23 décembre 1966 (*Moniteur belge* du 30 décembre 1966).

La ratification de ces dispositions modificatives devrait être prévue au présent projet pour répondre à la condition mise à l'exercice des pouvoirs attribués au Roi.

En effet, l'article 84 du Code prévoit le dépôt immédiat du projet de loi de ratification. Cette condition est mal observée, ce qui risque de compromettre l'application des mesures prises par arrêté royal.

Il est à signaler que l'article 2 de la loi du 5 septembre 1947 approuvant la convention douanière entre la Belgique, le Luxembourg et les Pays-Bas soumettait à la même condition les pouvoirs que cet article conférerait au Roi pour modifier les dispositions relatives à la perception des droits de douane. Le législateur ayant jugé cette condition trop rigoureuse, l'article 1er de la loi du 2 mai 1958 concernant les douanes et les accises a prévu que « l'ensemble des arrêtés pris au cours d'une année fait l'objet d'un projet de loi de confirmation dont les Chambres législatives sont saisies au cours de l'année suivante ».

Si le Gouvernement entendait se réserver pareille latitude, il conviendrait de modifier l'article 84 du Code des taxes assimilées au timbre.

..

L'exposé des motifs signale que l'article 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 soustrait à la taxe de luxe et soumet à une taxe de transmission forfaitaire de 13 p.c. (actuellement 15 p.c.) les tracteurs routiers, les véhicules automobiles servant au transport de marchandises ou au transport en commun de personnes, les remorques pour ces véhicules ainsi que les châssis et carrosseries desdits véhicules et remorques.

Il serait plus exact de dire que ce sont les articles 4 et 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 qui ont prévu cette série de mesures.

Article 4.

Cet article donne à l'article 2, qui prévoit des exemptions de taxes, une portée rétroactive.

Pour donner plein effet à la rétroactivité de l'exemption, il conviendra que les taxes acquittées entre le 1er janvier 1966 et la date d'entrée en vigueur de la loi soient remboursées. Telle est d'ailleurs l'intention du Gouvernement. Toutefois, le projet devrait préciser quels seront les bénéficiaires du remboursement ou de l'exemption en ce qui concerne les contrats en cours.

Dit artikel 2 voegt een nieuwe bepaling in in de wet van 24 maart 1959, die slechts drie artikelen telt en nooit gewijzigd werd.

Liever dan de artikelen met een exponent te nummeren, voege men in die wet een artikel 1bis in als volgt :

« Artikel 2. — In de wet van 24 maart 1959 betreffende de regeling inzake belastingen voor leveringen aan krijgsmachten van de bij het Noord-Atlantisch Verdrag toetredende Staten, wordt een artikel 1bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 1bis. — ... (zoals in het ontwerp) ... ».

Artikel 3.

Artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taken bepaalt :

« Een taks van 13 of van 16 t.h. wordt gevestigd op de overdracht te bezwarende titel van de voorwerpen die, uit hoofde van hun aard of hun prijs, als weeldeartikelen bij koninklijke besluiten zullen worden aangeduid.

» Deze besluiten moeten aan de bekrachtiging van de wetgeving worden onderworpen, onmiddellijk zo de Kamers vergaderd zijn, zoniet bij de opening van haar eerstvolgende zitting; zij blijven van toepassing tot het van kracht worden van de wet waarbij zij worden bekrachtigd.

» Hetzelfde geldt voor de wijzigingen die later aan de rangschikking worden toegebracht ».

Krachtens het eerste lid van dat artikel is de nomenclatuur van de weeldeartikelen gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 april, 13 april, 22 november, 27 december 1965 en 28 maart 1966.

Artikel 3 van het ontwerp heeft tot doel, die bepalingen te bekrachtigen overeenkomstig het hiervorenvermelde artikel 84, tweede en derde lid.

Sedertdien is de nomenclatuur van de aan de weelde taken onderworpen goederen gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 7 december 1966 (*Belgisch Staatsblad* van 9 december 1966) en van 23 december 1966 (*Belgisch Staatsblad* van 30 december 1966).

Die wijzigingsbepalingen zouden via de onderhavige ontwerp-wet moeten worden bekrachtigd, wil voldaan zijn aan de voorwaarde voor de uitoefening van de aan de Koning verleende machten.

Artikel 84 van het Wetboek bepaalt immers dat de ontwerp-bekrachtigingswet onmiddellijk moet worden ingediend. Die voorwaarde is slecht nagekomen, zodat de toepassing van de bij koninklijk besluit genomen maatregelen in gevaar kan worden gebracht.

Op te merken valt, dat artikel 2 van de wet van 5 september 1947 houdende goedkeuring van de douane-overeenkomst tussen België, Luxemburg en Nederland dezelfde voorwaarde heeft verbonden aan de uitoefening van de bevoegdheid, welke dat artikel aan de Koning verleende voor het wijzigen van de bepalingen met betrekking tot de heffing van de douanerechten. De wetgever achtte die voorwaarde te streng en artikel 1 van de wet van 2 mei 1958 inzake douanen en accijnzen heeft bepaald dat « de besluiten die in de loop van een jaar zijn getroffen, tezamen het voorwerp uitmaken van een ontwerp van bekrachtigingswet dat, in de loop van het volgende jaar, bij de Wetgevende Kamers wordt ingediend ».

Wenst de Regering voor zich een dergelijke bewegingsvrijheid, dan behoort artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taken te worden gewijzigd.

..

De memorie van toelichting zegt dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965 aan de weelde taken onttrekt en aan een forfaitaire taks van 13 t.h. (thans 15 t.h.) onderwerpt, wegtractors, automobielen voor goederenvervoer of voor gemeenschappelijk personenvervoer, aanhangwagens voor deze voertuigen, alsmede chassis en carrosserieën voor die voertuigen en aanhangwagens.

Het zou juist zijn te zeggen dat de artikelen 4 en 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965 in die reeks maatregelen hebben voorzien.

Artikel 4.

Dit artikel doet artikel 2, dat vrijstelling van taken verleent, terugwerken.

Opdat de vrijstelling ten volle kan terugwerken, zullen de taken betaald tussen 1 januari 1966 en de dag waarop de wet in werking treedt, moeten worden terugbetaald. Zo verstaat de Regering het overigens. Wat de lopende contracten betreft, zou het ontwerp echter moeten bepalen aan wie wordt terugbetaald of wie vrijstelling geniet.

La chambre était composée de

MM. :

G. VAN BUNNEN, *conseiller d'Etat, président*;
J. MASQUELIN,

Madame :

G. CISELET, *conseillers d'Etat*;

MM. :

R. PIRSON,
F. RIGAUX, *assesseurs de la section de législation*;
G. DE LEUZE, *greffier adjoint, greffier*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, substitut.

Le Greffier,

(s.) G. DE LEUZE.

Le Président,

(s.) G. VAN BUNNEN.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

G. VAN BUNNEN, *Staatsraad, voorzitter*;
J. MASQUELIN,

Mevrouw :

G. CISELET, *Staatsraden*;

de HH. :

R. PIRSON,
F. RIGAUX, *bijzitters van de afdeling wetgeving*;
G. DE LEUZE, *adjunct-griffier, griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, substituu.

De Griffier,

(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter,

(get.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.

L'article 25, 1°, du Code des taxes assimilées au timbre, modifié par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939 et par la loi du 22 mars 1965, est complété comme suit :

d) des marchandises qui, eu égard à leur nature ou à leur destination, peuvent être considérées comme étant sans importance pour le trafic commercial et jouissent de la franchise des droits d'entrée. Le Ministre des Finances désigne les marchandises qui peuvent bénéficier de l'exonération ainsi que les conditions auxquelles cette exonération est subordonnée. »

Art. 2.

Dans l'article 95, alinéa 1er, du même Code, modifié notamment par l'article 11 de la loi du 22 mars 1965, l'indication de l'article 25, 1°, a et b, 2° et 3°, est remplacée par celle de l'article 25, 1°, a, b, et d, 2° et 3°.

Art. 3.

Un article 1^{er}bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 24 mars 1959 concernant le régime appliqué aux fournitures faites aux forces des Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord :

« Art. 1^{er}bis. — Les factures relatives à des prestations pour l'effort commun de défense, délivrées aux forces d'un

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.

Artikel 25, 1°, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen, gewijzigd bij het koninklijk besluit n° 63 van 28 november 1939 en bij de wet van 22 maart 1965, wordt aangevuld als volgt :

d) van goederen die door hun aard of bestemming geacht kunnen worden voor het handelsverkeer van geen betekenis te zijn en vrijgesteld zijn van invoerrechten. De Minister van Financiën wijst de goederen aan waarvoor vrijstelling kan worden bekomen en bepaalt de voorwaarden waarvan de vrijstelling afhankelijk is. »

Art. 2.

In artikel 95, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd inzonderheid bij artikel 11 van de wet van 22 maart 1965, wordt de vermelding van artikel 25, 1°, a en b, 2° en 3°, vervangen door die van artikel 25, 1°, a, b en d, 2° en 3°.

Art. 3.

In de wet van 24 maart 1959 betreffende de regeling inzake belastingen voor leveringen aan krijgsmachten van de bij het Noord-Atlantisch Verdrag toetredende Staten wordt een artikel 1bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 1bis. — Facturen met betrekking tot prestaties voor de gemeenschappelijke verdediging, uitgereikt aan de krijgs-

Etat étranger, partie au Traité de l'Atlantique Nord, sont, moyennant une autorisation du Ministre des Finances ou du fonctionnaire qu'il délègue, et aux conditions déterminées par cette autorisation, exemptées de la taxe sur les contrats d'entreprise et de la taxe sur les locations mobilières et les transports. »

Art. 4.

Sont ratifiés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective :

1° L'article 14 de l'arrêté royal du 8 avril 1965 modifiant le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre;

2° L'article 18 de l'arrêté royal du 13 avril 1965 modifiant le Code et le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre;

3° L'article 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 modifiant le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre;

4° L'article 10 de l'arrêté royal du 27 décembre 1965 relatif aux taxes assimilées au timbre;

5° L'article 19 de l'arrêté royal du 28 mars 1966 modifiant le Code et le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre.

Art. 5.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception de l'article 3 qui produit ses effets le 1er janvier 1966.

Donnée à Bruxelles, le 3 mai 1967.

machten van een vreemde Staat aangesloten bij het Noord-Atlantisch Verdrag, zijn op grond van een vergunning van de Minister van Financiën of van de door hem gemachtigde ambtenaar en onder de in die vergunning gestelde voorwaarden, vrijgesteld van de taks op de werkaannemingscontracten en van de taks op de roerende verhueringen en op het vervoer. »

Art. 4.

Met uitwerking op de dag dat zij onderscheidenlijk in werking zijn getreden worden bekrachtigd :

1° Artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 april 1965, tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen;

2° Artikel 18 van het koninklijk besluit van 13 april 1965, tot wijziging van het Wetboek en van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen;

3° Artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965, tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen;

4° Artikel 10 van het koninklijk besluit van 27 december 1965, betreffende de met het zegel gelijkgestelde taksen;

5° Artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 maart 1966, tot wijziging van het Wetboek en van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 3 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1966.

Gegeven te Brussel, 3 mei 1967.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

R. HENRION.